

Devrik lider Salatalık Kral

Mutfak masasında yarım metrelik bir salatalıkla göz göze geldiniz. Bildiğiniz bir salatalık işte. O size bakıyor, siz ona... Üstelik karşınızdaki öyle sıradan bir salatalık değil, devrik bir kral. Gerçekten, o halkı tarafından alaşağı edilmiş kötü kalpli bir kral.

Sıradan bir günde Hogelmann ailesi, mutfak masalarının üzerine bir güzel oturmuş, kibirli kibirli etrafına bakan, kolları ve bacakları olan bir salatalıkla karşılaşır. Başında tacı, ellerinde beyaz eldivenler, ayak parmaklarında da kırmızı ojeleri olan bir salatalık birden zuhur eder anlayacağınız. Bir de bu tuhaf şey konuşmaz mı: "Bizim adım İkinci Kral Kumi-Ori; Treppelid'lerden." Salatalık Kral, isyankâr halkı tarafından kovulduğunu ve geçici sığınma hakkı talep ettiğini söyler. Hogelmann ailesi şaşkınlıktan ve biraz da ne yapacağını bilmediği için, bu kibirli kralın evlerinde kalmasına izin verir. Gelin görün ki Salatalık Kral, halkı tarafından boşuna kovulmamıştır. Ailenin huzurunu kaçırmaması da fazla zaman almaz. Ev düzeni tamamen değişir ve işler gittikçe karmaşık bir hal alır.

Bir Salatalık Kral varmış. Bir gün kibirli kralın kötü yönetimine halkı son vermiş. Salatalık Kral'ın hikâyesi aynı zamanda bir devrimin de hikâyesi

Bu hıyarcığın hikâyesinin en önemli özelliği bana kalırsa, içinde bir halk devrimini de barındırıyor olması. Salatalık Kral, Hogelmann'ların alt kattaki kilerden gelmiştir. Kiler hizmetkârları, kiler soytarıları ve artık onun tebaası olmak istemeyen halkıyla orada yaşamaktadır. Salatalık Kral'a bakarsanız kendisi, kiler hizmetkârları ve hatta kiler soytarıları halka karşı çok iyidir. Ona göre halk çok nankör olduğu için isyan çıkarır. Hizmetkârlar ve soytarılar korkudan topukları yağlayıp kaçarlar. Öyle ki Salatalık Kral'ı acımadan arkalarında bırakırlar. Salatalık Kral da malum mutfığa sığınır. Bir halk boşu boşuna isyan etmez tabii. Kumi-Ori halkının isyanın perde

arkasındakiler bilinmeye değer doğrusu. Kibirli Salatalık Kral, kralken hiçbir yatırım yapmazmış. Kumi-Ori halkının yaşadığı yerde ne okul, ne spor sahası, ne de belediye binası varmış. Halkın yaptığı tek şey, sabahtan akşama kadar toprağı ağızlarında çiğnereyerek küçük çamur parçacıkları oluşturmuş. Bu halkın tükürüğü tutkal gibi olduğundan toprağın yapışmasını sağlıyormuş. Halk çamur parçacıklarıyla Salatalık Kral için dev bir saray inşa etmiş. Kimilerinin

ailesinden üç kuşak, sarayın süslemelerini yapmak için yaşamları boyunca çalışmış. Tam bir zulüm anlayacağınız. Treppelid soyundan gelenler (yani Salatalık Kral'ın soyu)yönetime egemen olduğu

sürece Kumi-Ori çocuklarının okula gitmeleri yasakmış. Yalnızca kiler hizmetkârlarının ve kiler soytarılarının çocukları okula gidebiliyormuş. Kumi-Ori'lerin, kiler patatesi tarlalarında da ölmeyecek kadar patates yetişmelerine izin veriliyormuş. Bunun dışında zamanlarını kralın saray süslemeleri için toprağı çiğneyip tükürmekle geçiriyorlarmış. Ama sonunda halk, bu haksız düzene son vermiş.

Salatalık Kral, Hogelmann'ların evine geldikten sonra yaşadıklarından bir ders çıkarmadığı için aile fertlerine halkına davrandığından farklı davranmaz. Ama kötü bir liderin sonu her yerde aynıdır malumunuz. Özellikle de karşısında hakkını arayan insanlar varsa... *Kim Takar Salatalık Kral'ı* naif ve eksantirik hikâyesinin içinde devrimci bir ruh taşıyor. Üstelik Christine Nöstlinger'in yarattığı Sakatalık Kral karakteri o kadar başarılı ki insan okurken kelimenin tam anlamıyla gıcık oluyor ona.

Kim Takar Salatalık Kral'ı
Christine Nöstlinger, Çeviren:
Selahattin Dilidüzgün, Resimleyen:
Gözde Bitir Sındırgı, Günışığı
Kitaplığı, 9. basım 2007.